

Landskap: Blekinge Upptecknat av: Bengt Larsson
 Härad: Lister Adress: Magnus Tombockg. 5 Lund
 Socken: Kyrkskult Berättat av: Lina Jönsson
 Uppteckningsår: 1945 Född år 1884 i Mörskult, Kyrkskult

- Medel mot kunnig i ögat s. 1.
 Alla bläst. s. 2.
 Bloss s. 3.
 Förhörning av ho, - lok gubbe visste
 vem som gjort det. s. 4.
 Gummans sate på dörrklockan till
 dörren och fick smär i sitt leras. s. 5.
 Gengångare. s. 7.
 Bote Medel då en häst blev vassbiten. s. 8.
 Vätter. s. 9.
 En man som pratade när han fick se
 ljus blev sjuk. s. 10.

ACC. NR M. 9782:1.

Om man fått en kung i ögat, skall någon
annan få ett vedsträ och kreta på det och säga: "Jag
kretar, jag kretar." "Vad kretar du för?" skall den
som har det onda fråga. "Jag kretar bort din kung."
Svarar den som kretar. Så skall man förföra tre gånger.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 9782:2.

Min pojke var fyra år. Jag var ute på dasset
med honom. När vi sen kom in, så pek han blem-
mor över hela ryggen. Det var älskligt. Jag plucka-
de ena nällrör (nässlerör) bakom dasset och satte i en
mjötsikt. Jag hade alla rötter i munnen och blåste
på en gång genom dem. Pojken var naken i sängen.
Och det hjälpte efter en stund.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M. 9782:3.

Min bror gick över sjön vid Försberg (Hörnsberg
vid Hönnsjön). Skulle gå hem men trodde på att aldrig
komma hem. Ett bloss följde honom och genade
honom vid både verandan och köket. Mrs tyckte
öppna för honom, så han kom in.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 9732:4.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

När vi bodde i Matorik (öster om Karlskrona),
gick mjölkesa ifrån den bästa korn i ladugården för
Mats Persson. Bonden reste till Hallaryds-Hansen.
När han kom dit, talte han om, hur det förhöll sig.
Hansen svarade: "När ni kommer hem, skall ni
bryta ut i bäsen och bittar då grisar, hästar
och ett kuyte. Och det skall ni gräva ner i dyngan."
Korn begynte att mjölka. "Vill ni se, vem som gjort at?
Hon kommer söndag morgon kl. 7 och vill låna
salt. Men det skall ni inte ge henne." sa Hansen.
Så gick det också.

ACC. N:R M. 9782:5.

Nabönderna voro rädda för Mats Nilssons Karna.
Hon satt på dörrtröskeln till dyngan och höjde i
kerus och pekade så.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N.R. M. 9782:6.

Mats Nilsson (Jutanäs) sa till polisen, (när hans hustru var död): "Här är mysligt bortkänt. Men Karna ställer det nog till rätta." Iren Svensson (på Tidemannagården) hade lånat kakelugnsdörren.

Kl. 12 om natten blev han väckt. Iren bad om nåd. Han skulle ställa hem dörren om morgonen. Han gjorde det också.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N.R. M. 9782:7.

Mats Nilsson (Jutanäs) sa till Hanna Olsson,
(när hans bror Karna var död): "Du möter Karna
bort på färsmarken. Du ska gå till höger. Karna
kommer på vänstre sidan." Hanna mötte också
Karna som en vit skapad.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M. 9782:8.

Lina Jönsson berättade att om en väst blev vassel-
biten, slog det ut små kvantar på bevet. Man gick och
hök vasselkinn. Det skulle brännas och så skulle
man ge det åt hästen.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 9782:9.

Vi mötte vätter om kvällarna. Vi kom ut
för något. Men man ser inget. Min mor sa, det var
vätter. Hon visade oss på det då blev man sjuk. Man
skulle se i skerstenen tre gånger och efter varje gång
bita i en kniv och spotta i golvet.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 9782:10.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

När jag var liten, och vi gick hem som vanligt,
så höll min far mig på armen. Öppre vid grinden
var det en bod för en ko. Och därifrån lyfte det. Min
farbror Jons sa: "Vad är det för ljus?" Men far sa:
"Säg ingenting utan var tyst!" Men farbror måste
stanna hos oss och ligga om natten. Han blev sjuk.
Han kräcktes om natten, när jag för mig.